

IX DIUMENGE DE DURANT L'ANY (A)
Homilia del P. Carles Gri, monjo de Montserrat
1 de juny de 2008
Mt 7,21-27

Germans: el Sermó de la Muntanya pot ser resumit en una paraula: *estimar*. Estimar Déu, estimar el proïsme.

La paraula *estimar*, però, és paraula compromesa, implica la totalitat de la persona: raó, sentiment, acció. Jesús no es conforma amb un amor superficial, capriciós, versàtil. Ell mateix ens ha deixat el paradigma de l'amor veritable: entrega fins al darrer alè. En el regne del seu amor, doncs, no pot entrar-hi el qui es limita a dir: *Senyor, Senyor!*. Per ser-hi admès cal complir la voluntat de Déu, com el mateix Jesús complí fidelment el pla salvador fixat pel Pare.

Entre els qui han sabut entrar en aquest regne de l'amor veritable, excel·leix Maria, la Mare de Déu. Tot el seu ésser ve expressat en la resposta que féu en l'instant de l'Anunciació: *Heus ací la serventa del Senyor, que es faci en mi segons la teva paraula*. A partir d'aleshores, Maria es posà al servei del pla de salvació: des de Betlem i Natzaret fins a la Creu i al Cenacle. Plena del Crist i del seu Esperit, el féu present a la seva parenta Elisabet amb un gest concret de caritat fraterna; l'oferí amb amor als Pastors i als Mags; de bon grat s'exilià a l'Egipte a fi de protegir-lo de la persecució herodiana; es consagrà a ell en el silenci laboriós de Natzaret; donà testimoniatge de la seva fe en ell a Canà; l'acompanyà amb amor transit al Calvari i al sepulcre; fou confort i estàntol per als apòstols en l'albada de la primera evangelització.

En ella, doncs, podem aprendre l'amor veritable, l'amor compromès, l'amor encarnat. I això en un clima de simplicitat, de pau, de discreció. En Maria no hi ha res cantellut, cridaner, aspre o agressiu. Maria ens ensenya a viure les grans exigències de l'evangeli de manera amable, assequible i suau, sense que això vulgui dir arriar la senyera de la més alta fidelitat, de la més alta heroïcitat. És que Maria està plena de l'Esperit d'aquell que digué que el seu jou i la seva càrrega eren lleugeres, ja que aquest jou i aquesta càrrega eren la portalada de la pau i de la benvolença de Déu.

Germans, germanes: el món, com sempre, necessita moltes coses, cap, però, amb més urgència que la paraula vivificant del Déu, que és amor. Així, doncs, amb l'esperit de Maria, coherents amb l'evangeli, anunciem la bona notícia amb fermesa i amb convicció, ungides, però, amb la benignitat, lucidesa i mansuetud pròpies del Crist i del seu evangeli de vida, de llum i d'amor. Així sia!